

Cis DE STRANDJUTTER

FK

Hij kent het strand als geen ander. Strandjuten is zijn passie en passie is er om gedeeld te worden met anderen. Klaar om je te laten inwijden in de mysteries van de meest gekke strandvondsten?

GOLFEN OP HET STRAND

Dat hebt je goed gelezen. Geen golven, maar golven! En dat op het strand...

Het zit zo: begin september kreeg ik heel wat vragen over raadselachtige witte ballen op het strand van Koksijde. Tientallen lagen er en dat viel natuurlijk op. Ook het VLIZ ontving verontruste telefoontjes. De witte ballen – 4 cm in diameter – voelden rubberachtig aan. Ze vertoonden een naad en als je ze openmaakte zat er binnenin een bruine kern van een andere substantie. Wat dit wel kon zijn? We hadden geen idee.

SCHILDPADEIEREN? DRUGS?

Allerlei verklaringen werden geopperd. Iemand dacht zelfs aan eieren van zeeschildpadden. Daar leken ze inderdaad wat op. De kern kon voor een – hardgekookte – dooier doorgaan. Nogal vergezocht

■ De mysterieuze ballen op het strand van Koksijde bleken na enig onderzoek, golfballen te zijn. Biologisch afbreekbare dan nog... zij het dat ze volgens de fabrikant eerst nog bijna een half jaar 'zichtbaar' blijven.... (FK)

misschien maar wie weet wat voor exotisch voedsel – al dan niet legaal – zijn weg naar Europa vindt. Of waren het drugs? Tegenwoordig gebruiken trafikanten de meest ingenieuze constructies om die ongemerkt te transporteren, inbegrepen ballen, zo leerde ik via het internet. Maar onze ballen dreven niet. Het bleef een raadsel. En ook de gemoederen golfden op en neer. Ondertussen was de scheepvaartpolitie ingelicht en werd een onderzoekslaboratorium ingeschakeld om de vreemde ballen te onderzoeken.

OF EEN NIEUWE RAGE?

Tot iemand me foto's stuurde van het Koksijdse strand, bezaaid met ballen, en... met de daders in actie. Golfers! Golfballen, dat we daar niet eerder aan gedacht hadden. Nu, de ballen misten wel de karakteristieke sculptuur van golfballen en verder hadden we nog niemand zien golfen op het strand. Waarom nu opeens wel? Want golven, dat doe je toch op een speciale golfcourse? Of hadden we te maken met de laatste hype in de actieve buitensporten die zo nodig op het strand moest beoefend worden.... Je zal als argeloze strandwandelaar maar zo'n bal tegen je hoofd krijgen. Ik wou er het fijne van weten.

Ik verdiepte me in de geheimen van de golfsport en leerde dat – wat had je gedacht – bij het uitvoeren ervan nogal wat ballen verloren raken. Normale golfballen zijn van plastic, bevatten metalen en vergaan erg langzaam. Dus blijven ze heel lang aanwezig in het milieu. Daarom konden golfers hun favoriete sport moeilijk overal uitoefenen. Een prangend probleem waarvoor slimme ondernemers een oplossing bedachten, de *bio-afbreekbare* golfbal. Een nieuwe wereld ging voor me open. Er blijken verschillende types biologisch afbreekbare golfballen op de markt te bestaan. Een Nederlands fabricaat bestaat volledig uit zetmeel, gemaakt van afval uit de aardappelindustrie. Een ander merk maakt gebruik van houtafval. Waar de schil van de in Koksijde gebruikte ballen van gemaakt was, kon ik niet achterhalen, maar de kern bevatte visvoer! "*Play golf and feed fish*" is de slogan waarmee de makers hun product promoten. Nobel toch? En ze hadden nog een wervende naam verzonnen voor hun product: "*ECObioball*". De naam suggereert het al, daar kan toch niets mis mee zijn.

GOED BEDOELD, MAAR TOCH...

Alle fabrikanten van bio-golfballen stellen dat ze onschadelijk zijn en schermen met certificaten om dat aan te tonen. Ze zijn niet alleen goed voor het milieu zoals de makers claimen, maar openen ook perspectieven. Nu kun je immers lustig overal – letterlijk overal – je favoriete sport uitoefenen, zo luidt het, inbegrepen op allerlei exotische of verafgelegene plaatsen. En dat gaat ver: van cruiseschepen tot de poolstreken en natuurlijk ook op het strand. Dat was exact wat er zich had afgespeeld in Koksijde. De ballen waren afkomstig van een golfinitiatie als teambuildingactiviteit. De organisatoren dachten dat het geen kwaad kon als er wat ballen achterbleven want de gebruikte ballen waren toch biologisch afbreekbaar, ze zouden vanzelf wel verdwijnen...

Biologisch afbreekbaar. Het is het ei van Columbus in de marketing en een gat in de markt zeker bij buitensporten. Ik wacht vol spanning op biologische afbreekbare drinkbussen voor de horden mountainbikers, op bio-zwembandjes voor kinderen of bio-afbreekbare flessen zonnecrème... . Afval laten rondslingeren, het mag blijkaar als het biologisch afbreekbaar is. Waarom zouden we hierover zeuren? Nu, dat "*afbreekbaar zijn*" valt in de praktijk nogal tegen. Het kan maanden duren. De visvoerballen vallen in water inderdaad uiteen maar het duurt volgens de fabrikant toch nog 120–150 dagen eer ze volledig verdwenen zijn, tenminste als er stroming is. Ik heb het nagegaan in een bak met water. Je krijgt een vieze, stinkende troep. Vraag is of de vissen wel zo nodig moeten gevoederd worden..

Overigens klopt er een en ander niet met de perceptie biologisch afbreekbaar. Bananenschillen en hondendrollen, om slechts die te noemen, zijn ook biologisch afbreekbaar. Toch zien we die liever niet rondslingeren. Maar aangespoeld zeewier? Dat kan niet snel genoeg van het strand verwijderd worden! Of hoe rond kun je zijn.

Francis Kerckhof